

To og tredivte Møde.

Mandagen den 25de November 1895, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgfreds (Vertelsen) er modtaget et Andragende fra Beboere af Hatting med flere Sogne om, at Hatting Villetsalgsted maa blive forandret til Holdeplads med Lade- og Løssespor.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Grundlovsbestemmelse vedrørende Bepilingslove og indeholdende nogle i Forbindelse dermed staaende Bestemmelser om Folketingets Medlemstal og om Rigsretten, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: Sofus Høgsbro, C. Hage, Vertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds), Fogtmand, N. Nielsen, N. S. Jensen, Alberti, Krabbe, N. Clausen, N. S. Larsen, N. Jensen, Klein, S. Hage, D. Scaevinius og Wiinblad.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kvinders kommunale Valgret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2751—52).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Holm): Ved Indbringelsen af dette Forslag tillod jeg mig at fremhæve, hvilke Grunde der havde bevæget Forslagsstillerne til at fremsætte det nu. Jeg tillod mig særlig at henlede Opmærksomheden paa, at

Forslaget i sin nuværende Form nærmest maatte betragtes som et Spørgsmaal til det høje Landsting, som et Forsøg paa at erfare, hvorvidt Landstinget i sin nuværende Sammensætning ikke skulde indtage et noget andet Standpunkt til denne Sag, end da den sidst forelaa, i Samlingen 1887—88. Her i Salen er denne Sag bleven saa ofte debatteret og er saa godt kendt, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa den nu, men blot tillade mig at anbefale den til videre Fremme.

Indenrigsministeren (Hørring): Dette Forslag har jo tidligere været fremme her i Tinget, saaledes som det udtaltes af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og Regeringen har den Gang indtaget den Stilling til Forslaget, at man har ment, at man, da Kvindens kommunale Valgret er anerkendt paa Island, hvis Rigsdagens Ting, Folketing og Landsting, enedes om en Bestemmelse af denne Art, vilde anse sig for bunden til at indstille et saadant Lovforslag til kongelig Stadsfæstelse; men det blev allerede den Gang tilføjet, at der fra Regeringens Side ikke var noget Ænske om denne Sags Fremme. Man har saaledes tidligere fra Regeringens Side indtaget et mere formelt Standpunkt til Sagen, men da den nu er kommen frem igen, skal jeg for mit Vedkommende gerne opgive den Stilling at betragte Sagen paa Afstand og udtale mig noget nærmere om den. Naar man til Støtte for denne Reforms Fremme her i Danmark har anført, at en lignende Reform er bleven indført paa Island, maa man jo straks lægge Mærke til, at som Reformen er indført paa Island, er Kvindens Valgret betydelig begrænset, idet den er begrænset til kun at gælde Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand, eller som paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, en Bestemmelse, der er noget uklar og næppe vil kunne overføres i dansk Lovgivning. Derimod har denne Bestemmelse godt kunnet anvendes oppe paa Island, fordi det var givet, at man under de smaa Forhold deroppe ikke vilde drage nogen større Konsekvenser ud af den, og det har da ogsaa vist sig, at Kvinderne kun have benyttet denne Ret i meget begrænset Omfang — saa vidt jeg ved, er der kun een Kvinde i Reykjavik, som har meldt sig som Velger til den kommunale Repræsentation; jeg skal dog her straks bemærke, at med Hensyn til Menighedsraadene paa Island er Forholdet selvfølgelig et ganske andet. Man har jo ogsaa henvist til, at Kvinderne i Udlandet havde kommunal Valgret paa mange Steder og navnlig da i bort